

Suya Hapsettim

– Mecaz Adam · 10 Şubat 2016

Sana sustuklarımı anlatsam. Anlattıkların sus dersin. O yüzden ne susuyorum ne de sustuklarımı anlatmak geçiyor içimden. Yalnızca yazıyorum. Sen okumasan da okuyanlar anlıyor beni. Hiçbir beşeri aşk sonsuz değildir. Belki de bu yüzden mutsuz bitti. Yine de umutsuz değilim. Hala doğuyor sabahıma güneş. Ve pencere önümde rengârenk çiçekler. Kaderim değilken kederim kılamam seni. Bari anılarda güzel yaşa. Her hapşırıldığında çok yaşayalım derdim. Şimdi sensizim. Biliyorum ki yine bir yerlerde hapşıracaksın. Bensiz olsan da çok yaşa. Bundan sonra ne olacak diye sorarsan. Ne ben bıraktığın yerde olacağım ne de sen kaldığın yerden devam edeceksin. Her şey tamda olmaması gerektiği gibi...

İsim şehir hayvan oynayanlar bilir. İsmine gelen harf sevgilinin ismine gelmişse yazmak şereftir. Şehir desen yarıdan gelen sıla kokusu... Hayvan desen yar hangisini severse o yazılır. Oysa şimdi yoksun. Ne yazsam yeri dolmayacak anıların. İsmi yazarken bile tatmin olamıyorum. Ölüme inat hala yaşamak gibi...

Korktuğum başıma gelmedi. Lakin Korktuklarım bir başınalığıma geldi. Şimdi başıboş her cümlem... Savaş mağduru hüsrân ile biten her aşk. Bu yüzden suya hapsettim sevdami.

Sorgusuz sualsiz yaşar oldum her şeyi. Artık kimse hesap sormuyor girip çıktığım mekânlar için. Hiçlik makamından bir türkü çalıyor. Beni yaşama hırsı bürümüşken. Ölüm uzaktan izliyor beni. Oysa uzaktan yakından bir alakam yok. Aldıklarım olmasa da verdiklerim çok ölüme. Şimdi ben alacaklıyım ölümden.

Uysal bir hayat yaşamak herkesin hakkıdır. Öyleyse kimin hakkına girdim ki bana bunları yaşattın. İsyan değil bunlar haşa. Ama haksız yere cefa çekmek canıma dokunuyor. Hala saklı yastığının altında fotoğrafların ve anı defterimde sana dair yazılar. Odamda hayaletin. Ve ruhumda o eşsiz siman. Şahit olsun yeryüzü şahit olsun asuman. Hala seni seviyorum...

Sevdaya un elledim. Ekmek gibi aziz bilip nimet saydım. Şimdi yere düştün ey aşk. Yerden alıp üç defa öpüp başıma koysam da artık yemem seni...